

Kim Wervelman (de Buut):

‘Samen evalueren: wat gaat goed, wat kan beter?’

Trots zijn op jezelf en op je school, respect voor en van alle klasgenoten hebben en krijgen, ontwikkeling op elk gebied bieden om zo het beste uit de leerlingen te halen, toekomstgericht zijn met oog voor hun kansen en kwaliteiten, en samen met leerlingen, ouders en leraars aan een schoolomgeving werken die plezier, vertrouwen en veiligheid biedt. Met

elkaar vormen deze vijf begrippen de visie ‘TROTS’ van RK Basisschool De Buut in Zoetermeer. Toen Kim Wervelman enkele jaren geleden in groep 7 startte, constateerde zij dat sommige kernbegrippen in deze groep niet goed uit de verf kwamen. “Vooral respect en veiligheid verdienen aandacht. In de groep - vijftien jongens en elf meisjes - was sprake van een soort meidenvenijn.

Diverse meisjes wierpen elkaar stiekem voortdurend boze blikken toe. Dat had zichtbaar effect op de sfeer in de klas. Vooral de jongens hadden er last van, omdat het voortdurend over het gedrag van de meisjes ging”, vertelt Kim. “Soms moest ik een hele les stilleggen om een wreveld tussen twee meisjes aan te pakken. En dat ging dan ten koste van de andere 24 leerlingen.”

Elkaar leren accepteren

Daardoor was Kim al vanaf de start zeer scherp op de sociale interactie in de klas. “Naast de reguliere lessen besteedde ik veel tijd aan groepsactiviteiten. Zo schreef ik vragen op het bord en vormde ik twee kringen met kinderen. Evenals bij stoelendans liet ik één kring rondlopen op muziek. Stopte de muziek, dan moesten de rondlopende leerlingen de antwoorden vinden met die klasgenootjes die tegenover hen stonden. Op die manier ontstonden gesprekken met elkaar. En zo constateerden de kinderen langzamerhand dat het ook met die klasgenootjes best leuk praten is.” Naast de activiteiten per groep besteedde Kim ook tijd aan individuele gesprekken. Om zo te achterhalen waarom sommige leerlingen bepaald gedrag vertoonden.

Sparren met externe coach

Al met al best een moeizame start voor een beginnend leraar. “Het jaar daarvoor rondde ik op deze school

mijn eindstage af. In dat jaar leerde ik ook Annet van Eck van 1801 jeugd & onderwijsadvies kennen. Zij was als begeleider al bij de school betrokken en was toen onder meer bezig het gedrag onder bepaalde meisjes aan te pakken. Directeur Nicky Hereijgers vond het zinvol dat ik als starter naast mijn team ook op een externe begeleider kon terugvallen. Om samen over bepaalde situaties in de klas te sparren. Die begeleiding heb ik als zeer prettig ervaren. Annet tipte mij ook te starten met groepsactiviteiten en Taakspel in te zetten.”

Complimenten maken

Met Taakspel leren kinderen zich beter aan klassenregels te houden. Daardoor neemt storend gedrag af. “In groepjes werken de leerlingen aan een opdracht. Vooraf stelde ik regels op, zoals op je plek blijven zitten, vinger opsteken en stil zijn als je stil moet zijn. In hun team stimuleerden de leerlingen elkaar die regels na te

”
‘Prettig te kunnen delen waar je tegenaan loopt’

leven. Alleen dan kwamen ze in aanmerking voor een beloning, bijvoorbeeld in de pauze langer mogen buitenspelen. Negatief gedrag neger je. Positief gedrag beloon je met complimenten, ook als kinderen elkaar binnen het team corrigeren. Maar deze aanpak vergde wel een langere adem. De kinderen pasten zich aanvankelijk vooral aan voor de beloning. Na Taakspel lieten ze weer oud gedrag zien.”

Ouders betrekken

Annet van Eck adviseerde ook de ouders te betrekken. Samen met de directeur, de IB'er, Kim en de ouders leidde zij het gesprek en wees ze de ouders op de rol die ze in dit proces vervullen. “Ook dat hielp uiteindelijk. Kinderen van wie de moeders eerder meenden dat zij niet bij elkaar konden zitten, zijn nu dikke vriendinnen.” Tijdens de coaching filmde Annet ook twee keer de interactie tussen leerlingen en leraar. Kim: “Best confronterend op dat moment, maar zeer verhelderend als je later jezelf terugziet. Al met al was het prettig te kunnen delen waar je tegenaan loopt. Het levert je telkens weer nieuwe inzichten op.” En de klas? “De kinderen kennen mijn grenzen nu. En ik ken hen beter, waardoor ik precies weet hoe ik welk kind met onwenselijk gedrag moet benaderen. We hebben inmiddels een band met elkaar opgebouwd. En daarmee ook wederzijds vertrouwen en respect naar elkaar toe.”

